

Sygn. akt V U 756/20

WYROK - łączny

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2022 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2022 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku S. W. (1), K. M. (1) i R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o składki na ubezpieczenie społeczne

na skutek odwołania S. W. (1), K. M. (1) i R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 21 lipca 2020 r. sygn.: (...)

1. **zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, że miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne R. W. podlegającego ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka Cywilna S. W. (1) i K. M. (1) wynosiła w okresie od stycznia 2020 roku do kwietnia 2020 roku (...),43 (osiem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści trzy grosze),**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz S. W. (1), K. M. (1) i R. W. po 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**

Sygn. akt V U 756/20

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 21 lipca 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że R. W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) s.c. S. W. i K. M. z podstawą wymiaru składek za:

- styczeń 2020 rok - 4765 zł.

- luty 2020 rok- 4530,07zł.

- marzec 2020 rok – 5227zł.

- kwiecień 2020 rok – 2439,27zł.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyli płatnicy składek S. W. (1) i K. M. (1) oraz pracownik R. W. wnosząc o jej uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ZUS, z uwagi na to, że decyzja została wydana

przeciwko spółce cywilnej, która nie jest płatnikiem, ewentualnie o uchylenie decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy przez przyjęcie jako podstawy wymiaru składek kwoty wynikającej z umowy o pracę zawartej przez strony (6000zł. netto), podnosząc, że wynagrodzenie to było adekwatne do zakresu obowiązków pracowniczych R. W., a nadto, że ustalenie wysokości wynagrodzenia pracownika należy do swobody pracodawcy, co oznacza że ZUS nie może w te ustalenia ingerować.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o ich oddalenie i zasądzenie od odwołujących na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik wnioskodawców poparł wniesione przez mocodawców odwołania i wniósł o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołujących kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. W. posiada wykształcenie średnie ogólnokształcące. Od 15 października 2007 roku do 30 listopada 2017 roku był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na stanowisku technika konsultanta handlowego w (...) Spółce z o.o. w Ł.. Spółka ta zajmowała się dystrybucją lakierów oraz doradztwem z zakresu szlifowania i polerowania lakierów. R. W. był wysyłany przez swojego pracodawcę na liczne szkolenia z zakresu (...). Wnioskodawca w tej Spółce zajmował się rozwiązywaniem problemów technicznych dotyczących polerowania lakierów u klientów oraz prowadzeniem szkoleń z ramienia firmy dotyczących (...). Umowa o pracę uległa rozwiązaniu w drodze porozumienia stron, z uwagi na to, że Spółka (...) chciała dalej współpracować z R. W., ale w ramach działalności gospodarczej. R. W. ostatecznie na to się zgodził i 19 grudnia 2017 roku rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie doradztwa technicznego. W ramach tej działalności współpracował wyłącznie z Spółką z o.o. (...). R. W. nie był jednak zadowolony z tego rozwiązania. Uważał, że zatrudnienie na podstawie umowy o pracę było korzystniejsze niż prowadzenie działalności. Dlatego z momentem uzgodnienia zatrudnienia u płatników składek od 1 grudnia 2019 roku zawiesił działalność gospodarczą.

W 2019 roku R. W. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej osiągnął dochód w wysokości 77 060,07zł.

(dowód: zeznania R. W. – protokół rozprawy z 3 marca 2022 roku, oświadczenie R. W. – k. 49-51 akt ZUS, świadectwo pracy – k. 52 akt ZUS, certyfikaty – k. 53-62 akt ZUS, wypis z (...) k. 73 akt ZUS, PIT-36 – k. 51 -55 akt)

R. W. od 2 grudnia 2019 roku został zatrudniony przez płatnika składek: K. M. (1) i S. W. (1) prowadzących od 2015 roku działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku technologa z wynagrodzeniem w wysokości 6000 zł netto + premia uznaniowa.

(dowód: umowa o pracę – k. 10 odwrót akt ZUS)

R. W. w dniach 2 – 3 grudnia 2019 roku przeszedł szkolenie wstępne w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

(dowód: karta szkolenia wstępnego – k. 25 akt ZUS)

W dniu 3 listopada 2019 roku R. W. został przebadany przez lekarza, który w orzeczeniu lekarskim nr (...) stwierdził, że jest on zdolny do pracy na stanowisku pracy doradca techniczny- handlowy. Data następnego badania okresowego została wyznaczona na 3 listopada 2022 roku.

(dowód: orzeczenie lekarskie nr (...) – k. 32 akt ZUS)

R. W. pracuje u płatnika od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 16. Był niezdolny do pracy od 14 do 17 stycznia 2020 roku, a następnie od 16 marca 2020 do 31 maja 2020 roku. Od 1 czerwca 2020 roku R. W. wrócił do pracy do płatnika i pracuje tam do chwili obecnej. Po zwolnieniu lekarskim R. W. został przebadany przez lekarza medycyny pracy, który stwierdził, że jest on zdolny do pracy na stanowisku technologa.

(dowód: orzeczenie lekarskie nr (...) - k. 31 akt ZUS, listy obecności – k.34-39 akt ZUS)

Pracodawcy R. W. zajmują się organizacją dystrybucji włoskich lakierów do drewna firmy (...) w Polsce i poza jej granicami (okoliczność bezsporna).

R. W. propozycję zatrudnienia w spółce cywilnej (...) otrzymał od K. M. (1) podczas targów (...) w październiku 2019 roku.

K. M. (1) znał wcześniej R. W. z racji kontaktów służbowych. Był raz na szkoleniu z zakresu (...), które prowadził R. W..

K. M. (1) uważał R. W. za fachowca w dziedzinie (...), dlatego - po porozumieniu ze współnikiem S. W. (1) - zaproponował mu pracę. Przed zatrudnieniem R. W. K. M. (1) zajmował się w firmie organizacją dystrybucji lakierów oraz obsługą techniczną klientów. Ponieważ firma z roku na rok miała coraz więcej klientów, K. M. (1) nie był w stanie sam podołać tym obowiązkom. R. W. chciał, aby K. M. (1) przejął jego obowiązki dotyczące obsługi technicznej klientów Spółki.

Po zatrudnieniu K. M. (1) przyuczał R. W. do pracy w ten sposób, że razem z nim jeździł do klientów, zgłaszających problemy techniczne z lakierami. Po przyuczeniu R. W. zaczął jeździć na takie wizyty samodzielnie. Jego obowiązki w spornym okresie polegały na organizacji dystrybucji lakierów, obsłudze dystrybutorów oraz rozwiązywaniu technicznych problemów w zakresie lakierowania drewna podczas wizyt u klientów, którzy zaopatrują się w lakiery w Spółce należącej do płatników. R. W. był także odpowiedzialny za testowanie oraz pokaz produktów firmy (...) z oo w R., których dystrybucją zajmował się jego pracodawca.

(dowód: zeznania wnioskodawców – protokół rozprawy z dnia 3 marca 2022 roku, oświadczenie firmy (...) – k. 76 akt ZUS)

Rozliczeniami księgowymi w firmie płatników zajmuje się E. W. na podstawie umowy zlecenia.

(dowód: oświadczenie E. W. z 2 lipca 2020 roku – k. 47 akt ZUS)

Do stałych obowiązków R. W. - w wykonaniu umowy o pracę zawartej z płatnikiem – należało:

- doradztwa techniczne w zakresie doboru lakierów firmy (...),
- doradztwo techniczne w zakresie szlifowania i polerowania w procesach produkcji mebli lakierowanych,
- przeprowadzanie pokazów polerowania i szlifowania u klientów płatnika na terenie całego kraju. Płatnicy mają 13 stałych klientów (dystrybutorów);
- testowanie lakierów laboratorium płatnika;

Świadczone przez R. W. na rzecz klientów płatnika doradztwo techniczne w zakresie lakierowania produktów, odbywało się w ramach stałej współpracy klientów z płatnikami w zakresie nabywania ich produktów firmy (...). Klienci płatnika nie płacili dodatkowo za to doradztwo, było ono dla nich bezpłatne.

(dowód: oświadczenia klientów – k. 74,75,77, 78 akt ZUS, zeznania pisemne świadka J. W. – k. 145-146 akt, zeznania świadka M. A. – k. 183 akt, protokół rozprawy z 3 marca 2022 roku, zeznania świadka A. F. (1) – protokół rozprawy z 3 marca 2022 roku, zeznania świadka J. W. – k. 145-146 akt, zeznania świadka D. Z. – k. 139-140 akt, zeznania wnioskodawców - protokół rozprawy z 3 marca 2022 roku)

W okresie niezdolności do pracy R. W. zastępował płatnik K. M. (1).

(dowód: zeznania wnioskodawców – protokół rozprawy z dnia 3 marca 2022 roku)

W 2019 roku K. M. (1) i S. W. (1) z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej (...) osiągnęły dochód w wysokości 3 477 250, 90zł., tj. po 1 738 625,45zł. na jednego wspólnika

(dowód: zeznanie roczne PIT- 36L – k. 43-46 akt)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są między innymi pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. Za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a. Osoby będące pracownikami podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 1 wskazanej ustawy). Osoby podlegające obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1 ww. ustawy). Każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia (art. 36 ust. 1, 2 i 4 ww. ustawy systemowej).

Stosownie do art. 13 pkt 1 ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Jak wynika natomiast z art. 18 ust. 1 ww. ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy z zastrzeżeniem ust. 2 (w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników nie uwzględnia się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną). Z kolei z art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2032 t.j.) w art. 12 ust. 1 za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Na gruncie cytowanych przepisów bezspornym pozostaje, że wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonych będących pracownikami stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe.

W ramach art. 41 ust. 12 i 13 w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych może jednak zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało ono wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.). W wyroku z dnia 7 marca 2013 r. sygn. III AUa 1515/12 Sąd Apelacyjny w Gdańsku potwierdził, że przepis art. 86 ust. 2 u.s.u.s. daje organowi rentowemu kompetencje do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę, jak i ważności jej poszczególnych postanowień i - w ramach obowiązującej go procedury - zakwestionowania tych postanowień umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, które pozostają w kolizji z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie organ rentowy nie kwestionował faktu zatrudnienia R. W. u płatników, a li tylko wysokość należnego mu zgodnie z umową o pracę wynagrodzenia. Organ rentowy podniósł, że ubezpieczony został zatrudniony u płatnika składek na nowo utworzonym stanowisku technologa od 2 grudnia 2019 roku z wynagrodzeniem 8 383,43zł. brutto, a następnie od 14 do 17 stycznia 2020 roku oraz od 16 marca do 31 maja 2020 roku, stał się niezdolny do pracy. Fakty te przemawiają zdaniem ZUS za tym, że tak wysokie wynagrodzenie zostało podyktowane chęcią uzyskania przez R. W. wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Tym bardziej, że R. W. nie miał wyższego wykształcenia, a powierzone mu obowiązki nie były skomplikowane, a nadto nie było ich wiele. O czym ma świadczyć, że pod nieobecność R. W. płatnik nie zatrudnił innego pracownika.

Stanowisko organu rentowego jest bezzasadne. Należy podnieść, że w zaskarżonej decyzji organ rentowy podważa li tylko wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia, a nie wymiar czasu pracy. Skoro organ rentowy nie neguje tego, że strony łączyła umowa o pracę, w ramach której R. W. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, to bezzasadnym jest zarzut, że ilość pracy nie odpowiadała wysokości ustalonego wynagrodzenia.

Organ rentowy zapomina, że cechą charakterystyczną dla stosunku opartego na umowie o pracę jest też to, że ryzyko przedsięwzięcia ciąży na podmiocie zatrudniającym. W konsekwencji skutki niemożności wykonywania pracy z przyczyn dotyczących podmiotu zatrudniającego nie pozbawiają pracownika roszczeń zarobkowych. Przy stosunku pracy opartym na umowie o pracę obowiązuje bezwzględna zasada odpłatności. Tym samym nawet jeżeli w spornym okresie R. W. miałby np. mniej wyjazdów służbowych do klientów, niż w okresie późniejszym, czego jednak ZUS nie wykazał, to okoliczność ta, nie daje podstaw do obniżenia mu umówionego wynagrodzenia. Ilość wykonanej przez R. W. pracy w spornym okresie nie ma zatem wpływu na wysokość jego wynagrodzenia, o ile nie pracował ponadnormatywnie. Wysokość wynagrodzenia zależy od rodzaju nałożonych na niego obowiązków i jego kwalifikacji zawodowych. ZUS zarzuca, że rodzaj świadczonej przez ubezpieczonego pracy nie był skomplikowany, gdyż nie wymagał wyższego wykształcenia, którego ubezpieczony nie posiada. Jest to mylne założenie. Zawodowe kwalifikacje ubezpieczonego nie mają wprawdzie oparcia na formalnych tytułach, ale zostały nabyte w drodze zawodowego doświadczenia. Nie można pominąć faktu, że ubezpieczony zajmuje się problematyką polerowania i szlifowania lakierów od 2007 roku. Swoją wiedzę pogłębiał na licznych kursach i szkoleniach, co wynika z załączonych do akt sprawy certyfikatów, by wreszcie sam prowadzić szkolenia z tej tematyki, co potwierdzają zeznania płatnika K. M. (1) oraz świadka D. Z.. Ubezpieczony dysponuje nie tylko wiedzę teoretyczną z zakresu (...), ale teorię łączy z wiedzą praktyczną, którą przekazuje podczas pokazów lakierowania, ale także udzielając wskazówek technicznych, jak poradzić sobie z pojawiającymi się problemami przy lakierowaniu mebli. Dotyczy to takich detali jak dobór papieru polerskiego do konkretnego lakieru oraz szczegóły dotyczące polerowania danego asortymentu. Z zeznań świadka M. A. wynika, że jest to wąska specjalizacja i co za tym idzie na rynku pracy jest bardzo mało fachowców w tej dziedzinie. Poświadczają to zeznania wnioskodawców. K. M. (1) zeznał, że od dłuższego czasu szukał takiego fachowca jak R. W.. M. A. oraz inni klienci płatnika, tak samo jak płatnicy, uważali R. W. za bardzo dobrego fachowca w swojej dziedzinie. R. W. rozwiązywał każdy pojawiający się problem techniczny dotyczący (...) na miejscu, u klientów płatnika, co potwierdzają zeznania A. F. (2), M. A., D. Z., J. W..

Również zeznania świadka D. L. potwierdzają, że R. W. był wieloletnim specjalistą w dziedzinie (...). Choć bowiem świadek nie współpracował z firmą (...), to z wiedzy fachowej ubezpieczonego korzystał wcześniej w ramach współpracy z firmą (...), w której uprzednio pracował, a następnie współpracował R. W..

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało zatem, że ubezpieczony dysponował wąską, specjalistyczną wiedzą z dziedziny (...), a nadto miał doświadczenie zawodowe w wykorzystywaniu tej wiedzy w praktyce. Z uwagi na te atrybuty był pożądanym pracownikiem w firmie płatników. Aby pozyskać takiego fachowca płatnicy musieli zaproponować mu lepsze warunki płacowe od tych, które posiadał dotychczas. Z zeznania podatkowego R. W. za 2019 rok wynika, że z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej dotyczącej doradztwa w zakresie (...), którą prowadził do 1 grudnia 2019 roku, czyli przez 11 miesięcy 2019 roku, osiągnął dochód 77 060,07zł., co daje dochód miesięczny w wysokości 7000zł. W takich okolicznościach, nie sposób uznać, aby ustalone przez strony wynagrodzenie za pracę w kwocie 6000zł. netto było wygórowane, jak chce organ rentowy. Wręcz przeciwnie kwota ustalonego w umowie o pracę

wynagrodzenia była- zdaniem Sądu- adekwatna w stosunku do charakteru i zakresu powierzonych ubezpieczonemu obowiązków pracowniczych oraz posiadanych przez niego kwalifikacji zawodowych, a co za tym idzie mieściła się w zakresie swobody kontraktowej stron. Jednocześnie płatników stać było na zatrudnienie ubezpieczonego za takim wynagrodzeniem, gdyż dochód prowadzonej przez nich spółki cywilnej (...) w 2019 roku wyniósł 3 477 250, 90zł.

Przypomnienia wymaga, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem powinno stanowić wynagrodzenie uzyskiwane, jeśli jest godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy, natomiast ocena godziwości tego wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji. Rozstrzygnięcia spraw, w których występują wątpliwości co do celowego zawyżania wysokości wynagrodzenia, nie można sprowadzać do schematu, w którym normą miałyby być redukcje umownego wynagrodzenia za pracę do najniższego czy też średniego wynagrodzenia, jako podstawy składek i świadczeń. Takie podejście przekracza granice weryfikacji, a decyzja organu staje się arbitralna, jeśli przy niekwestionowanym zatrudnieniu pomija podstawowe zasady ustalania wysokości wynagrodzenia wynikające z prawa pracy (art. 11 i 13 k.p.). Nie wystarczy też zastosować schemat porównania zarobków uzyskiwanych na innych stanowiskach funkcjonujących w strukturze danego zakładu pracy, z zarobkami ustalonymi w badanej umowie, gdyż każdy stosunek pracy powinien mieć charakter indywidualny, a warunki płacy adekwatne do rzeczywistego zakresu i charakteru pracy wykonywanej przez pracownika.

Organ rentowy nie przedstawił jakichkolwiek argumentów pozwalających zanegować ustalone przez strony wynagrodzenie dla R. W. na stanowisku technologa zajmującego się doradztwem technicznym w zakresie (...). Ubezpieczony – jak wyżej podniesiono- miał wieloletnie, bogate doświadczenie w pracy w zakresie (...), co przełożyło się na ustalone w umowie o pracę wynagrodzenie.

Wysokość wynagrodzenia nie była podyktowana chęcią uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jak imputuje ZUS. Ubezpieczony nie planował choroby i nie korzystał długotrwale ze zwolnienia lekarskiego (na zwolnieniu przebywał mniej niż 2 miesiące). Ponadto jak tylko odzyskał zdrowie, wrócił do pracy do płatnika, na to samo stanowisko, a jego pensja nie tylko, że nie uległa zmniejszeniu, ale wręcz przeciwnie wzrosła o kolejne 1000zł. Z uwagi na krótkotrwałość zwolnienia lekarskiego ubezpieczonego, nie dziwi fakt, że płatnik nikogo nie zatrudnił na jego miejsce. Nie było takiej potrzeby. W czasie krótkotrwałej nieobecności ubezpieczonego jego obowiązki przejął płatnik K. M. (1), który zajmował się tymi sprawami, przed zatrudnieniem ubezpieczonego. Dodatkowo należy podnieść, że płatnik nawet jeśli chciałby kogoś znaleźć na miejsce ubezpieczonego w tak krótkim czasie, z pewnością miałby z tym duży problem, zważywszy na to, jak długo poprzednio szukał fachowca z zakresu (...).

Z faktów tych niewątpliwie wynika, że celem stron nie było wyłudzenie zawyżonych świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Ubezpieczony, jak tylko było to możliwe, wrócił do pracy u płatnika i pracuje nadal na tym samym stanowisku i to z wyższym od zakwestionowanego wynagrodzeniem.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

O kosztach procesu przeciono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z wynikiem sprawy.